

10

ALEXANDRU IORDAN

Doctor în Litere

- I. — Contribuții la cunoașterea operei lui
Alexandru Odobescu.
- II. — Bibliografia completă a scrierilor
lui Alexandru Odobescu.

ALEXANDRU IORDAN

Doctor în Litere

*Stim. D. Popovici, expresiune a sentimentelor
alese cu-i post.*

Iordan

22. IX 1936

- I. — Contribuții la cunoașterea operei lui Alexandru Odobescu.**
- II. — Bibliografia completă a scrierilor lui Alexandru Odobescu.**

INTRODUCERE

1. Vieța și scrierile lui Alexandru Odobescu.

Puțini mai sunt acei cari și-ar mai aminti figura blândă a lui Alexandru Odobescu și desigur anii le vor șterge rând pe rând ultimile trăsături ale chipului său.

Ne-a rămas însă opera care în ciuda vremii, îi va perpetua amintirea, căci ea e neșteritoare.

Născut în anul 1834 la București, Alexandru Odobescu, fiu al generalului Ion Odobescu, care a jucat un rol hotărâtor în înăbușirea mișcării dela 1848, și-a făcut studiile la liceul Sf. Sava din Capitală, apoi la Paris, de unde se întoarce cu diploma de licențiat în litere. Încă de pe când era la Paris publică în mai multe reviste din țară, iar la întoarcere, colaborează cu asiduitate la revista „România Literară” a lui Alecsandri. Ocupă, rând pe rând, funcția de procuror la Curtea de Apel din București, membru în comisia documentară, director în ministerul instrucțiunii, iar 1863 ministru al aceluiași departament. Pretutindeni unde Odobescu a deținut vreo demnitate,

a lăsat în urmă-i pecetea cunoștințelor, inteligenței și puterii sale de muncă.

Ca ministru, deși absorbit de multiplele probleme ce așteptau soluționare dela priceperea sa, Odobescu n'a încetat totuși a se ocupa cu aceeași râvnă atât de literatură, cât și de cercetările sale științifice, fundând „Revista Română” împreună cu C. Crețeanu, Berindei, G. Cantacuzino, P. Aurelian, în care se dă un loc de frunte studiilor folkorice.

În acest timp fiind la ordinea zilei chestiunea secularizării averilor mănăstirești și, deși Odobescu era de părerea lui Cuza și Kogălniceanu, totuși cere cu insistență ca aceste averi să fie întrebuințate numai pentru scopuri culturale. Sub pseudonimul „Agaton Otmenedec” scrie o lucrare: „Etudes sur les droits et les Obligations des monastères roumains dédiés aux Saints-Lieux”. Nerespectându-i-se părerea, se retrage din guvern.

Cu ocazia expoziției universale dela Paris, Al. Odobescu e trimis în Capitala Franței pentru a stărui să fie reprezentată și țara noastră, deși eram încă sub suzeranitatea Turciei. Stăruințele sale fură încununate de succes și România ia parte la această expoziție, unde figurează pentru prima oară sub numele de *România*. Mai mult încă, pentru a o face și mai cunoscută străinătății, Odobescu împreună cu P. S. Aurelian scrie o carte intitulată: „Notices sur la Roumanie, principalement au point de vue de son économie

rurale, industrielle et commerciale, suivies du catalogue special des produits exposées dans la section roumaine à l'Exposition universelle de Paris en 1867 et d'une notice sur l'histoire du travail dans ce pays“.

În 1870 e ales membru al „Academiei Române“ și în această calitate cere să se revizuiască glosarul și dicționarul Academiei, dând totdeauna ideia formării unui dicționar la baza căruia să stea limba populară, iar nu cea artificială creată de școala Ardeleană, ridiculizată de el, în „Prandiulu Academicu“.

Cu ocazia războiului dela 1877, când părerile erau împărțite asupra atitudinii pe care trebuie s'o aibă România, mai ales în urma apariției unei broșuri intitulată : „O cugetare politică“, unde se propune retragerea în munți, Odobescu scrie o serie de articole în „Românul“, în care combate această părere.

Între anii 1882—1885 e numit secretar de legăție și însărcinat de afaceri la Paris. Atunci începe el și publicarea momentalei sale scrieri : „Le trésor de Pétroassa“. În 1887 se reîntoarce în țară, unde-și continuă cursul de Arheologie la Universitatea din București, catedră înființată în 1874 prin stăruința lui ; mai târziu e numit director al școlii normale superioare.

Sferele de activitate ale lui Odobescu au fost dintre cele mai variate, dictate în bună parte de împrejurări, iar nu de voința sa.

Magistrat, profesor, diplomat, om politic, academi-

cian, ziarist, pedagog, autor de manuale didactice, Odobescu a pus aceeași neîntrecută energie și dragoste nețărmurită pentru țară și prosperitatea neamului.

Ca diplomat a știut în toate împrejurările să ridice prestigiul țării sale, lucru cu atât mai greu, cu cât în acele vremuri România era aproape necunoscută străinătății ; ca om politic a luptat cu tot sufletul pentru cultura și așezămintele culturale ale țării. Pe când era ministru, a adresat un apel către intelectuali, rugându-i să țină conferințe la Universitate ; ca publicist a înființat „Revista Română“, colaborând și la numeroase ziare ; ca profesor și-a pus tot sufletul în predarea cursului, deschizând studenților noi orizonturi pentru deplina înțelegere a artei ; în calitate de director al Școlii normale superioare a reintrodus lecțiile practice, al căror înființător a fost la noi Maiorescu, dar care fuseseră lăsate în părăsire ; ca autor didactic a alcătuit abecedare și a localizat basme pentru copii ; ca academician cere ca limba poporului să fie baza pe care să se sprijine limba literară, și o asiduă cercetare a scriitorilor clasici, latini și greci.

2. Scrierile.

C. Litza, prieten și elev de al lui Odobescu, arată în „Traducerile lui Odobescu“ (*Convorbiri Literare*, 1907), dragostea cu care lucra el disecând și anali-

zând cu o răbdare uimitoare, orice piedică i se ivea în cale.

Iată cum caracterizează C. Litzica traducerea lui Odobescu cu ocazia unui premiu instituit de „Academia Română“ și la care Odobescu, ca raportor al lucrărilor prezentate, dă pe lângă mai multe principii și un exemplu de cum trebuie făcută o bună traducere :

„Când analizăm cu deamănuntul traducerea lui Odobescu în alăturare cu originalul, numai atunci ne dăm seama lămurit de chipul în care este făcută. Nici un cuvânt mai puțin, nici o expresie netrebuincioasă ; Odobescu putem spune că nu cunoaște perifraza ; fiecare vorbă streină găsește la el corespondentul ei potrivit ; în fine ordinea cuvintelor din textul original este strict respectată, pe cât permite graiul limbii noastre. De aici rezultă pentru traducerea lui Odobescu, cele două caractere distinctive: bogăția vocabularului și varietatea stilistică, care dau traducerilor sale o culoare specială, pe când celelalte traduceri au același caracter uniform, banal, aș zice anonim“.

Aceste calități ale traducerilor lui Odobescu nu trebuie să uimească pe nimeni, știind că el posedă, la perfecție pe lângă cunoașterea celor mai subtile și mai variate nuanțe ale limbii materne și limba greacă și pe cea latină, fiind un îndrăgostit de frumusețea lor.

Odobescu n'a fost străin nici de preocupările teatrale.

Acum când, după atâția ani, n'a fost încă elucidată problema paternității dramei istorice „Vlaicu-Vodă“, care e cunoscută ca fiind a lui Al. Davilla, au fost descoperite alte numeroase izvoare care dovedesc că teatrul a fost pentru Al. Odobescu o preocupare constantă.

Indicațiile ce se găsesc la bibliografia operelor lui Odobescu, dovedesc în mod temeinic această afirmație.

În anul 1857, Alexandru Odobescu scriind „Mihnea-Vodă cel Rău“, iar în 1860 „Doamna Chiajna“, două nuvele istorice, într'o limbă minunată, el învie oameni și fapte de mult apuse. Căci iată cum știe să evoace figura unei sfioase domnițe din acea vreme :

„Când tânăra fecioară se arată cu conciiul semănat cu diamanturi cu aburosul zovon de filaliu, cu grumazul acoperit cu șiruri de mărgăritare și cu cunună de flori pe frunte, ar fi zis oricine că vede icoana cea mai blândă și cea mai frumoasă a Pururea Fecioarei“.

Minunată va rămâne „Pseudokinegheticos“, singura carte care ne poate pune în măsură să înțelegem atât vastele cunoștințe pe care le avea Odobescu despre lumea antică, cât și mai ales farmecul stilului său.

Iată ce scrie el privind statuia „Diane“ :

„A fost fără îndoială un vânător inspirat și a știut să mânuiască bine arcul și săgețile artistul sub a cărui daltă s'a mlădiat statuia Diane delà Luvru, cea mândră și sprintenă fecioară de marmură, care se

avântă ager și ușoară sub crețurile dese ale tunicii ei spartane, scurtă în poale și larg desplicată la umeri. O mișcare vie și grațioasă a grumazului a înălțat capu-i, cu perii sumeși la ceafă în corimb și pe fruntea-i coronată, cu o îngustă diademă, se strecoară ca un prepus de mândrie. Pieptul îi înfășoară, ca un brâu, talia sveltă și cutele vesmântului ascund sânu-i fecioresc ; dar brațele-i goale, unul se încovoiaie în sus, ca să scoată o săgeată din cucura-i de pe umeri ; celălalt se reazimă pe creștetul cornut al ciutei. Ce neastâmpăr va fi făcut pe zeiță să calce așa iute pământul, sub crepidele-i împletite pe picior ca opincile plăieșilor noștri ? Pe cine amenință ea cu barda-i impenată, ce ea atinge cu degetele-i delicate ?

Și astfel Odobescu ne înșiră pe dinaintea ochilor, arheologie, arhitectură, sculptură, muzică, pictură, din toate timpurile și din toate țările vorbind în treacăt, dar precis, de numele tuturor acelora care au ilustrat știința și literatura antică și modernă.

Când începi cartea lui Odobescu. ai uitat de lumea din juru-ți, căci frumusețea neasemănată a limbii și a imaginilor te cuprinde cu totul.

Profesorul S. Mehedinți, scriind despre stilul lui Odobescu, îl caracterizează astfel :

„Rap acela care în literatura noastră să fi cunoscut așa de aproape „puterea tainică a cuvântului“. Dacă ne-ar fi îngăduit, am zice că din vorbe el a făcut culori, a creiat ecouri muzicale, a țesut veșminte diafane

prin care să se străvadă goală frumusețea marmurelor ; din cuvinte a plăzduit nepieritoare imagini ale celor mai felurite creații artistice. Aceasta i se părea a fi menirea cuvântului ; lângă fiecare operă de artă să creeze încă una la fel, dar numai din cuvinte“.

Cât despre activitatea lui Odobescu ca arheolog, ea e de o netăgăduită importanță. El este cel dintâiu reprezentant al artei clasice la noi și promotorul cunoștințelor de arheologie românească.

A scris „Istoria Arheologiei“ în care arată tezaurul de urme strămoșești pe care-l conține pământul țării noastre și în care face în mod definitiv demarcația între această știință și filologie.

Mai apoi scrie hazlia : „Fumuri arheologice, scoase din lulele preistorice de un om care nu fumează“, „Curtea-de-Arges“ și „Meșterul Manole“, „Pia Desideria“, „Le trésor de Petroasa“ de care am mai amintit, încheindu-și activitatea literară-științifică cu articolul „Priviri asupra stilului în arte“.

Tot lui Odobescu i se datorește în bună parte și constituirea muzeului nostru de antichități, cum și colecția de reproduceri în gips după principalele opere ale sculptorilor antici. Fiind însărcinat cu cercetarea mănăstirilor din țară în 1860, el prezintă pe lângă raportul său și un „Album Arheologic și Pitoresc“ cu cele mai frumoase vederi și cu cele mai interesante antichități reprezentate de pictorul elvețian H. Trenk în ulei, aquarelă și sepia.

A muncit mult, pe toate tărâmurile, și neștearsă va rămâne urma pe care a lăsat-o în ogorul nostru cultural, atât de înțelenit pe acea vreme.

3. M o ț i i.

„Moții“, conferința dezvoltată de Al. Odobescu în ziua de 11/23 Febr. 1878, la Ateneul Român, poate fi socotită cea dintâi expunere românească documentată, despre revoluția Românilor Ardeleni din 1874 — 1785, și a martirajului suferit de căpeteniile mișcării.

Astăzi, după stăruitoare cercetări prin diverse arhive, răscoala condusă de triumviratul Horia, Cloșca și Crișan, este cunoscută până în cele mai mici amănunte. Pentru data însă când ea a făcut obiectul conferinței lui Odobescu, informațiile erau foarte puține, și marele lui merit constă în faptul că datorită spiritului său de pătrundere, a văzut mobilul răscoalei în justa lui desfășurare, ca o manifestațiune spontană a țărănimii ardeleni, neinfluențată întru nimic de mișcarea cărturarilor dela Blaj.

Înainte de a păși la o analiză a formei în care e scrisă conferința, țin să relev faptul că răscoala din 1784 — 85 îi era oarcum familiară lui Odobescu, de aproape un deceniu și jumătate, datorită materialului istoric ce i-a rămas dela Nicolae Bălcescu și în care se găsesc, printre altele, și unele referințe despre acest eveniment, după cum rezultă din publicarea ce-

lor două informațiuni din ziarele „Journal politique de Bruxelles“ și „Gazette de France“, în volumul al treilea din „Tezaur de monumente istorice“.

De aci și-a luat Odobescu, în primul rând, partea documentară. Paralelismul de texte ce urmează, socot că este edificator în această privință.

Nu voi abuza de citate, mă voiu mărgini numai să relev câte un pasaj din cele patru faze principale constituind desfășurarea acțiunii conduse de Horia și tragicul sfârșit al lui și al tovarășilor săi.

Inceputul îl fac cu anunțarea răscoalei de către Horia, dugă întoarcerea dela Viena :

Revenu de Vienne, il parut à Brad le 28 Octobre, et persuada aux Valaques qui se trouvèrent en foule à la nouvelle foire de se rendre en trois jours dans les champs près de village de Mestasken, où il leur communiquerait des choses importantes de la part de l'Empereur.

(Tezaur, p. 361 col. I),

Intr'o Joi, la 28 Octombrie 1784. se făcea târg la satul Bradul de pe apa Crișului. La târg era adunată toată românimea din Zarand. Horia făcu știre tuturor că pe duminica viitoare să fie cu toții în biserica dela Mesteacăn, un sat învecinat, că are să le aducă știri dela Impărat.

(Moșii, ed. literatură clasică Românească pg. 75).

După nereușita mișcării, când descurajarea și dezorientarea cuprinsese pe răsculați, Horia se hotărăște să încerce a ajunge din nou în fața Impăratului ; până a-și pune în aplicare însă acest plan, el se retrage în-

tr'o ascunzătoare din munții Radacului, însoțit doar de Cloșca.

Iată textele în care ne este redată această fază :

Horiah persuadea aux Valaques qu'il irait lui-même à Vienne solliciter leur grâce de l'Empereur ; ce projet accepté, il s'éloigna avec son compagnon Gloska.

(Tezaur pg. 358 col. I)

Horiah se retira dans le bois de Radak, ou l'on n'aurait rien pu entreprendre contre lui sans un grand danger et sans des pertes considérables.

(Tezaur, pg. 358 col. II).

Făcu știre că va căuta să răzbească printre haitele prigonitorilor săi și se va duce încă odată la Viena, ca să spună deadreptul Impăratului toate noile pășuri ale popoului român. . . .

Luându-și dar rămas bun dela ai săi Horia, însoțit numai de credinciosul său secundant, Ioan Oargă, poreclit Cloșca, . . . merse să se ascundă deocamdată, în munții păduroși ai Radacului.

(Moții, ed. cit. pg. 83).

Trădarea și prinderea celor două căpetenii ale răscoalei sunt prezentate astfel :

On ne nomme point le jour de l'évènement, mais ce sont, dit-on, les Hussards Sicules ou de Seckler, sous la conduite du Lieutenant-Colonel Krayqui qui ont fait cet heureux coup de main.

On s'est servi de deux Valaques rusés, instruits du lieu de retraite d'Horiah et qui, en

Acest ofițer ademeni cu bani pe niște gonaci sau pădurari ai locului, cari cunoșteau toate potecile și înfundăturile codrilor și asupra cărora Horia și Cloșca nu aveau prepus de trădare. Intr'una din ultimele zile ale anului 1784, la 27 Decemvrie, acei vânzători prefăcându-se că pornesc

feignant de chasser, le decouvrirent assis auprès du feu, avec son lieutenant Gloska.
(Tezaur, III, pg. 35, col. II).

la vânătoare, călăuziră pe Husarii lui Kray până la ascunzătoarea unde, fără nici o bănuială, Horia și Cloșca ședeau duși pe gânduri, într'o poieniță, încălzindu-se la foc. . .
(Moșii, cit. pg. 84).

Și acum iată descrise chinurile îndurate de eroii martiri ai răscoalei dela 1784—85, eroismul, bărbăția lui Horia în fața morții și cruzimilor desfășurate cu diabolice intenții, de către prigonitorii de veacuri ai Românilor Ardeleni.

On avait ordonné, quelques jour auparavant, à tout les juges des Comitats voisins, d'envoyer ici six habitans de chaque village pour être témoins de l'exécution.

(Tezaur III pg. 360 col. II).

Lors de l'exécution de Horia et de Kloska, 2000 Valaque, des comitats de Zalanthe et de Huniade se trouvaient à Carlsbourg ; ces paysans s'imaginaient, lorsqu'ils recurent l'ordre de s'y rendre, qu'il s'agissait de corvées, mais ils furent conduits par trois regiments du cercle, soutenus par de la cavallerie. et furent obligés d'être, ainsi que

La Alba, dinaintea mai multor mii de iobagi români, pe cari autoritățile ungurești îi aduseseră cu sila, câte șase de fiecare sat românesc al Ardealului, ca să fie de învăț acest îngrozitor exemplu. Cloșca, mai întâi fu frânt pe roată, începând sfârșierea dela picioare în sus.

Răcnetele lui de durere se năbușiră, atunci când un crac de fier al roatei îi străpunse pieptul.

Horia sta față neclintit.

Ochii lui vedeau apropiate muncile groaznice ce aveau îndată să-l ajungă; dar ini-

leur chef Horiah, spectateurs du supplice de Kloska, qui fut roué, sans être étranglé et sans recevoir le coup de grâce. Tandis qu'il vivait encore, on lui a coupé la tête et ensuite on l'a écartelé; il n'y a pas de jurement et de blasphèmes qu'il n'ait proférés; mais le bruit et le roulement continuel d'un grand nombre de tambour, empêchèrent qu'ils ne fussent entendus des spectateurs. Horiah s'avança avec courage et fermeté pour subir le même supplice, en disant: *Je meurs pour la Nation*; il ne poussa aucun cri, et ne donna aucune marque de douleur.

(Tezaur III, pg. 364 col. II).

Le fils du fameux Horiah chef des rebelles, pris par les troupes imperiales, a été empalé vivant.

(Tezaur III pg. 355. Col. I).

George Krischan, ce troisième chef des rebelles valaque, dont nous avons parlé, s'est étranglé dans le prison avec sa ceinture.

(Tezaur III. p 364 col. I).

ma-i bărbată știu să stăpânească până și fiorii.

Când rândul său veni, toți îl văzură călcând cu pas țeapăn, neșovăit. Intr'însul nu se destăinuî nici o slăbiciune. Roata îi sdrobi oasele, fără ca durerea să-i scoată măcar un geamăt din pieptul lui oțelit. . .

Au zis unii că, murind, Horia a fi strigat: „*Eu mor pentru Națiune*“.

(Moții, ed. cit. pg. 85).

Pe alt fiu vitreg al căpitănelui, îl trăsese Ungurii în țeapă.

(Moții ed. cit. pg. 86).

George Crișan. . . , adus în Alba la 1 Februarie 1785, se spânzură singur în temniță cu brăcinarul său.

(Moții, ed. cit. pg. 86).

Leur membres ecartelés ont été exposés sur les grands chemins, et leurs têtes plantées sur des priquets devant la porte de leur maison.

(Tezaur vol. III p.364 col. II).

Aducă-și aminte că atunci, la 1785, chiar părinții lor au pus să ciopârțească în bucăți mărunte, cadavrele zdrobite ale lui Horia, lui Cloșca, lui Crișan și au răsadit pretutindeni în pământul Ardealului, sângele cel vitejesc al acestora!

(Moșii ed. cit. pag. 95).

Cred că aceste paralelisme de texte sunt convingătoare și justifică afirmația de mai sus, referitoare la sursa de documentare a lui Odobescu, pentru alcătuirea conferinței sale.

Din punct de vedere stilistic se poate afirma, chiar nesocotind epoca în care a fost redactată „Moșii“, că ne găsim înaintea unei meșteșugite îmbinări de slove și imagini care nu desmint întru nimic pe vrăjitorul ce, cu patru ani înainte, dăruise literaturii acele splendide pagini ce alcătuiesc *Pseudokinegetikos*.

Un singur exemplu va dovedi temeinicia acestei afirmații :

„Apele, altădată așa limpezi și line ale Mureșului, se mohoresc, în acele cumplite zile din Noemvrie 1784, cu sângele ce varsă fără preget desghebata mânie a iobăgimii turbate. În întunericul viforos al nopților tomnatice, ele se roșesc și se luminează, oglindind luccoarea flăcărilor ce se stârnește pretutindeni apriga sete de răzbunare a țăranilor“.

Faptul că numai la câteva luni după ținerea conferinței despre revoluția lui Horia, a urmat conferința „Curcanii“ având ca obiectiv evidențierea eroismului desfășurat la Grivița de către dorobanții lui Vodă Carol I, socot că nu sunt alături de adevăr susținând că teza principală din „Moții“ nu o constituie nici mobilul, nici consecințele politice ale revoluției, *ci eroismul și bărbăția Românilor*, aceleași în timpul năvălirilor barbare, a neconținutelor lupte sub steagul vitejilor voievozi ce au înscris pagini de glorie în istoria neamului, în răscoale populare dealungul veacurilor și pe tot îneinsul gământului locuit de Români, ca și'n fața redutelor turcești, în timpul războiului pentru independență ; sau înaintea potopului de vrăjmași din războiul ce-a dus la întregirea hotarelor și unirea tuturor Românilor sub un singur sceptru.

---

4. Bibliografia scrierilor lui Alexandru Odobescu.

I. OPERE COMPLETE

Scrieri literare și istorice. Vol. I—III. București, 1887; 3 volume.

Vol. I

Ioana Darc, fecioara din Orleans, pag. 3—21.

Muncitorul român, pag. 23—26.

Odă României, pag. 27—30.

Satira latină, studiu istoric, critic și literar, pag. 31—54.

Intorcerea în țară pe Dunăre, Septembrie 1885, pag. 55—60.

Mihnea Vodă cel rău 1508—1510, pag. 63—104.

Doamna Chiajna 1560—1568, pag. 105—175.

Cântecul poporane în raport cu țera, istoria și datinele Românilor, pag. 179—371.

V. Cârlova, pag. 237—240.

Poezii Văcăresci, pag. 241—332.

Despre odărele, manuscriptele și cărțile aflate în mănăstirea Bistrița (Districtul Vâlcea în România), pag. 333—348.

Psaltirea tradusă românește de Diaconul Coresă, Tipărită la 1557, pag. 349—371.

Câteva ore la Snagov, pag. 373—464.

Asociațiunea Transilvana pentru literatura română și cultura poporului român, pag. 465—508.

Vol. II

*Monăstirile închinat*e din România, pag. 3—53.

*Gimnasia și școl*e reale, pag. 55—78.

*România la expoziți*unea universală din 1867, la Paris, pag. 79—134.

Noțiuni preistorice din România, pag. 137—155.

*Rămăși*te antice din județul Dorohoiu, pag. 157—232.

Artele din România, în periodul preistoric, pag. 233—286.

Fumuri Archeologice scornite din lulele preistorice de un om care nu fumează, pag. 287—306.

Mișcarea literară din Țera Românească în secolul al XVIII-lea, pag. 309—317.

Dicționarul limbei române, pag. 319—336.

Prândul Academic, pag. 430—449.

Traducerea comentariilor lui Iuliu Cesar, premiată cu premiul „Alexandru Ioan I. Cuza“, pag. 351—357.

Condițiunile unei bune traduceri românești din autorii eleni și latini, pag. 359—383.

Reviziunea dicționarului Academic, pag. 385—405.

*Antichitățile județului Roman*ați, pag. 407—482.

Traducerea română din Erodot, pag. 483—497.

Biserica de la Curtea de Argeș și legenda meșterului Manole, pag. 499—516.

Vasile Alecsandri și premiul Năsturel, pag. 517—544.

Vol. III

Pseudo-kinigheticos, pag. 3—219.

Credințe, datine și moravuri ale poporului român. Precuvântare la cartea d-lui G. D. Teodorescu, cu acest titlu, pag. 223—323.

Jupân Rănică Vulpoiul. Basmu pentru copii, localizat, pag. 203—246.

Tigrul păcălit. Poveste pentru copii, localizată, pag. 247—256.

Zece basme mitologice. (Inedite). Prelucrate după G. W. Cox, *Tales of ancient Grece*: I *Epimeteu și Pandora*, pag. 265—269; II *Briaren*, pag. 269—273; III *Deucalion*, pag. 273—279; IV *Patimele Demetrei*, pag. 279—287; V *Posidon și Atena*, pag. 287—291; VI *Apolon în Delos*, pag. 292—294; VII *Apolon Pitianul*, pag. 294—299; VIII *Niobe și Catona*, pag. 299—303; IX *Admet*, pag. 303—307; X *Narcis*, pag. 307—209.

Povestirile Unchiașului sfătos. Basme păgânești. Precu-vântare la I-a parte din *Povestirile Unchiașului Sfătos.* Basme păgănesci întocmite de P. Ispirescu, pag. 311—315.

Câteva articole de politică din Ziarul „Românul“ :

- I. *E pur si mouve*, pag. 319—326.
- II. *Patriotismul în școle*, pag. 326—333.
- III. *Regimul Constituțional*, pag. 334—340.
- IV. *Progresul prin școle*, pag. 341—353.
- V. *Școle și bănci rurale*, pag. 354—360.
- VI. *Simpatiele Ungurilor pentru Turcia*, pag. 360—367.
- VII. *Spiritul de cuceriri*, pag. 367—373.
- VIII. *Marele bolnav al Orientului*, pag. 373—378.
- IX. „*O cugetare politică*“ 1°, pag. 379—389.
- X. „*O cugetare politică, 1877*“ 2°, pag. 389—397.
- XI. „*O cugetare politică, 1877*“ 3°, pag. 397—407.
- XII. „*O cugetare politică 1877*“ 4°, pag. 407—414.
- XIII. *Alianța cu Rusia la cas de războiu*, pag. 414—422.
- XIV. *Convențiunea de războiu cu Rusia*, pag. 422—429.
- XV. *Suzeranitatea Turciei*, pag. 429—436.
- XVI. *Ce ne este acum mai profitabil?* pag. 436—441.
- XVII. *Indemnări la Independență*, 1°, pag. 441—447.
- XVIII. *Indemnări la Independență*, 2°, pag. 447—453.
- XIX. *Bulevardul civilizațiunii în Orient*, pag. 454—460.
- XX. *Ungurii și Români*, pag. 460—465.

- XXI. *Impământenirea israiliților*, 1°, pag. 466—471.
 XXII. *Impământenirea israiliților*, 2°, pag. 471—476.
 XXIII. *Impământenirea israiliților*, 3°, pag. 477—481.
 XXIV. *Impământenirea israiliților*, 4°, pag. 482—488.

Nicolae Bălcescu și scrierile sale. Precuvântare la *Istoria Românilor sub Michaiu Vodă* Vitezul publicată la 1877 pag. 489—509.

Moții. Răscóla Românilor Ardeleni sub căpetenia lui Horia în țearna anilor 1784—1785. Cuvântare rostită la Ateneul din București, în 11/23 februarie 1878, pag. 511—555.

Curcanii. Luarea Rahovei de către oștile Românesci la Noemvrie 1877. Cuvântare rostită la Ateneul din București, în 25 martie (6 aprilie) 1878 ; pag. 557—611.

Regatul României și Republica Franceză. Cuvânt rostit în limba franceză la banchetul dat de colonia română din Paris, în ziua de 10/22 maiu, 1882, pentru încoronarea M. S. Carol I ca Rege al României, pag. 613—618.

Pia desideria. Darea de sémă despre lucrarea operei „Le Trésor de Pétrossa”, rostită în ședința publică din 22 martie 1887, a Academiei Române, pag. 619—647.

Opere complete, Ediția I, Vol. I—IV, București, 1906 — 1919 ; 4 vol. (Biblioteca scriitorilor români). (Ca prefață de Il. Chendi și E. Caralechi).

Vol. I

Prefață de Il. Chendi și E. Carcalechi, pag. 1—7.

Odă României pag. 2—5 ; *Intoarcerea în țară pe Dunăre*, pag. 7—9 ; *Ióna Darc, fecioara din Orleans*, pag. 10—22 ; *Mihnea Vodă cel Râu, 1508—1510*, pag. 23—49 ; *Doamna Chiajna*, pag. 50—96 ; *Pseudo-kinighetikos*, pag. 97—245 ; *Jupân Rânică Vulpoiub*, pag. 246—255 ; *Tigrul păcălit*, pag. 256—262 ; *Zece basme mitologice*, pag. 263—293 ; *Moții*, pag. 294—323 ; *Curcanii*, pag. 324—326.

Vol. II

Cânticele poporane, pag. 1—9; *Răsunete ale Pindului în Carpați*, pag. 10—39; *V. Cârlova*, pag. 40—42; *Poezii Văcărești*, pag. 43—102; *Psaltirea tradusă românește de Diaconul Coresi*, pag. 103—118; *Mișcarea literară din țara românească în sec. al XVIII-lea*, pag. 119—124; *Dicționarul limbii române*, pag. 125—138; *Tot dicționarul Academiei*, pag. 139—144; *Revzuirea dicționarului Academiei*, pag. 145—158; *Vasile Alecsandri*, pag. 159—177; *Credințe, datini și moravuri ale poporului român*, pag. 178—184; *Poveștile unchișului sfântos*, pag. 185—188; *Vechii poeți ai Românilor*, pag. 189—193; *Nicolae Bălcescu și scrierile sale*, pag. 194—207; *Timotei Cipariu*, pag. 208—229; *Doi poeți și un biograf*, pag. 230—235; *Cuvânt rostit la înmormântarea lui George Crețeanu*, pag. 236—240; *Junimea română din Paris pe la 1852*, pag. 241—248; *Odobescu către Barițiu*, pag. 249—255; *Petre Ispirescu*, pag. 256—270; *Muncitorul român*, pag. 271—273. *Asociațiunea transilvană*, pag. 274—301; *Gimnazii și școli reale*, pag. 302—316; *România la Expoziția Unversală din Paris*, pag. 317—341; *Casa, veșmintele țaranului român*, pag. 342—352; *Școala dramatică*, pag. 353—361; *Satira latină*, pag. 362—377; *Traducerea Comentariilor lui Iuliu Cesar*, pag. 378—382; *Condițiunile unei bune traduceri*, pag. 383—398; *Traducerea română din Erodot*, pag. 399—408; *Din Herondas*, pag. 409—413.

Vol. III

Despre odoarele, manuscriptele și cărțile aflate în mănăstirea Bistrița, pag. 1—10; *Câteva ore la Snagov*, pag. 11—17; *Mănăstirile închinat din România*, pag. 72—105; *Noțiuni preistorice din România*. Extract tradus din „Compte rendu de la session du Congres international d'Antropologie et d'Archéologie préhistoriques, tenu en 1869 à Copenhague”, pag. 106—117; *Rămășițele antice din județul Dorohoi*, pag.

118—166 ; *Artele din România în periodul preistoric*, pag. 167—201 ; *Fumuri arheologice*, pag. 202—214 ; *Antichitățile județului Romanați*, pag. 215—262 ; *Biserica dela Curtea de Argeș și legenda meșterului Manole*, pag. 263—274 ; *Ateneul Român și clădirile antice cu dom circular*, pag. 275—340 ; *Heraldica națională*, pag. 341—360.

Vol. IV

Prefața de C. Damianovici, pag. I—XVI ; *Prefața lui Al. Odobescu*, pag. 1—4 ; *Istoria Arheologiei*, pag. 5—408 ; *Indice de nume și materii*, pag. 409—416.

Opere complete. Ed. II vol. I, București, 1915 ; (360—368) p. Biblioteca Sciitorilor români. (Cu prefață de Il. Chendi și E. Carcalechi).

Opere complete. Ed. IV. [Prefața de Il. Chendi și E. Carcalechi]. București [1925] ; 2 vol. 260]—263] p. (I) + 416 p. (II).

Opere complete. Ed. IV. [Prefața de Il. Chendi și E. E. Caralechi]. București, [1929] ; 365[—367] p. (Clasicii Români).

Odobescu povestind copiilor. Tigrul păcălit — Jupân Rănică Vulpoiul — Basme mitologice : Epimeteu și Pandora, Briaren, Deucalien, Patimile Demetrei, Posidon și Athena... București [1929] ; 103 p. (Colecția clasicilor români și străini pentru copii și tineret).

II. CULTURALE, SOCIALE ȘI POLITICE

Muncitorul Român. [In „Junimea Română”, Paris 1851, Nr. 1, Maiu, pag. 6.

Folntul Novel și kalendarele lui Constantin Vodă Brâncoveanu. [In „Revista Română”, Buc., 1861, pag. 657—678].

Asociațiunea Transilvana pentru litteratura română și cultura poporului român. [In „Revista Română”, Buc. 1862 ; pag. 561—587].

Raport adresat Comisiunei Consiliului General însărcinat cu examinarea cestiunilor relative la Invățământul secundariu [In Buletinul Instrucțiunei publice, Buc. 1865, pag. 417—424].

Junimea Română din Paris pe la 1852. [In „Epoca”, Buc. 1887, 18(30) Aug. ; pag. 1].

Clădirile noastre de cultură publică. [In „Epoca”, Buc. 1887, 4(16) Noembr., pag. 1].

Teatrul Național. [In „Epoca”, Buc. 1887, 22 Oct. (3 Noembrie), pag. 1—2].

Școala Dramatică. [In „Epoca”, Buc. 1887, 29 Oct. (10 Noembr.), pag. 1—2].

Episcopia de Argeș. [In „Convorbiri literare”, XLIX (1915)].

Biserica dela Curtea de Argeș. Lucrare publică sub îngrijirea d-lui profesor Petre V. Haneș. București [1925]; 26 p. [„Căminul”, bibliotecă literară și științifică, Nr. 141—142].

Cuvântare către elevii Școalei Normale Superioare. [In „Convorbiri literare”, LIV, pag. 389—391].

E pur și mouve. [In „Românul”, Buc. 1876, VII, 8(20)].

Patriotismul în școle. [In „Românul”, Buc. 1876, VIII, 11(23)].

Regimul Constituțional. [In „Românul”, Buc. 1876, VIII, 15(27)].

Progresul prin școle. [In „Românul”, Buc. 1876, VIII, 16(28)].

Școle și bănci rurale. [In „Românul”, Buc. 1876, IX, 19(21)].

Simpatiele Ungurilor pentru Turcia. [In „Românul”, Buc. 1876, X, 20/XI 1].

Spiritul de cuceriri [In „Românul”, Buc. 1876, XII, 4(16)].

Marele bolnav al Orientului. [In „Românul“, Buc. 1876, XII, 29/1877.I.10].

O cugetare politică (I). [In „Românul“, Buc. 1877, II, 11(22)].

O cugetare politică 1877 (II). [In „Românul“, Buc. 1877, II, 11(22)].

O cugetare politică 1877 (III). [In „Românul“, Buc. 1877, II, 12(24)].

O cugetare politică 1877 (IV). [In „Românul“, Buc. 1877, II, 16(28)].

Alianța cu Rusia la cas de războiu. [In „Românul“, Buc. 1877, II/III. 1].

Convențiune de războiu cu Rusia. [In „Românul“, Buc. 1877, IV, 20/V. 2].

Suzeranitatea Turciei. [In „Românul“, Buc. 1877, IV, 26/V. 8].

Ce ne este acum mai profitabil? [In „Românul“, Buc. 1877, IV, 28 (V) 10].

Indemnări la Independență (I). [In „Românul“, Buc. 1877, V, 2(14)].

Indemnări la Independență (II). [In „Românul“, Buc. 1877, V, 4(16)].

Bulevardul civilizațiunii în Orient. [In „Românul“, Buc. 1877, V, 12(24)].

Ungurii și Români. [In „Românul“, Buc. 1877, VI, 11(23)].

Impământenirea israeliților (I). [In „Românul“, Buc. 1879, V, 30/VI. 11].

Impământenirea israeliților (II). [In „Românul“, Buc. 1879, VI, 9(21)].

Impământenirea israeliților (III). [In „Românul“, Buc. 1879, VI, 28(VII)5].

Impământenirea israeliților (IV). [In „Românul“, Buc. 1879, VII, 3(15)].

Iadul pardosit cu gânduri bune. [In „Epoca“, Buc. 1887, XI, 18(30)].

Cum se pisează apa. [In „Epoca“, Buc. 1887, XI, 11(23)].

Cuvântare asupra modului cum d-l Dimitrie Sturza își îndeplinește sarcina de secretar general al Academiei Române. (litografiat) 1888 ; 30 pag.

Idem. [In „Convorbiri literare“, LXVII (1934) ; pag. 704—710].

III. BIOGRAFII, STUDII LITERARE

[V. Cârlova] *Poesiă* [In „Revista Română“, Buc. 1861, pag. 361—362].

Raportu asupra celloru doue volume de „Theatru allu d-lui V. A. Urechia“. (An. Soc. Acad. Tom. XI, part. I, pag. 191—196).

V. Alecsandri și Fontana Blanduziei, [In „Epoca“, Buc. 1887, 13 (25) Oct., pag. 1—2].

Despre unele manuscripte și cărți typarite, aflate în mănăstirea Bistrița. [In „Revista Română“, Buc. 1861, pag. 703—742 și 807—830 ; 1862, pag. 107—120].

Raport despre manuscriptele principelui Antioh Cantemir. (An. Soc. Acad. Tom. VI, pag. 88—89).

Poesiile domnișoarei Iulia B. P. Hasdeu. [In „Convorbiri literare“, XXIII (1889), pag. 94—95].

Cuvântul domnului Alecsandru Odobescu rostit la înmormântarea lui George Cretzeanu. [In „Epoca“, Buc. 1887, 13 (25) Aug., pag. 1—2].

Poeții Văcărești. Traducerea lui Britanicu. Străbuni Văcărescilor. — Banul Iănăkiță. [In „Revista Română“, Buc. 1861, pag. 481—533].

Câteva cuvinte asupra lui N. Bălcescu și scrierilor sale. [In „Revista Română“, Buc. 1861, pag. 87—88].

Timotei Cipariu. [In „Epoca“, Buc. 1887, 6 (18) Sept., pag.

1—2 și 20 Sept. 2 Oct.) 1887, pag. 1—2 ; 7 (19) Oct., pag. 1—2].

Două poeți și un biograf. [In „Epoca“, Buc. 1887, 30 Noembrie (10 Dec.), pag. 1—2].

Petre Ispirescu, cuvântare rostită în ședința Academiei Române (din 11 (23) decembrie 1887). București, 1887 ; 31 p.

Petrache Poienaru, cuventare asupra vieței și activității sale, rostită la 22 Octombrie 1889... cu ocașiunea aniversării a XXV-a dela fundarea Universității din București. București, 1889 ; 21 p.

Ioana d'Arc. București [1920] ; 23 p. (Biblioteca Basarabiei, Nr. 10).

Vasile Alecsandri. Lucrare publicată sub îngrijirea d-lui profesor Petre V. Haneș. București [1925] ; 36 p. („Căminul“... Nr. 145—146).

Poezii Văcărești. Ediție publicată sub supravegherea d-lui profesor Petre V. Haneș. București [1925] ; („Căminul“, biblioteka literară și științifică, Nr. 163—148).

Nicolae Bălcescu. Lucrare publicată sub îngrijirea d-lui profesor Petre V. Haneș. București [1925] ; 27 p. („Căminul“, biblioteka literară și științifică, Nr. 147—148).

Ioana d'Arc. Lucrare publicată sub îngrijirea d-lui profesor Petre V. Haneș. București [1925] ; 32 p. („Căminul“, biblioteka științifică și literară, Nr. 119—120).

Psaltirea lui Coresi. Lucrare publicată sub îngrijirea d-lui profesor Petre V. Haneș. București [1925] ; 32 p. („Căminul“... Nr. 161—162).

IV. ARHEOLOGIE ȘI ISTORIA ARTELOR

Antichități eclesiastice dela monastirea Bistrița. [In „Buletinul instrucțiunei publice“, Buc. 1866, pag. 137—143].

Notice sur les antiquités de la Roumanie. Paris, 1868 ; 37 p.

Cercetări asupra așezămintelor antice din România. Notițe despre localitățile însemnate prin rămășițe antice, în districtul Dorohoiu. [In „Monitorul Oficial al României”, 1871, 13 (25) Iulu, pag. 825—827].

Despre unu vassu de lutu cu numele lui Decebal. [In „Columna lui Traian”, Buc. 1872, Dec. 1, pag. 313—315].

Arme și unelte de peatră și de ossu din epocele preistorice aflate în România. [In „Revista Științifică”, Buc. 1872, pag. 143—144 + 3 pl.].

Fumuri archeologice scornite din lullele prehistorice. București, 1873; 23 p. [Extras dn „Columna lui Traian” din Nr. 15, februarie 1873].

Studii Archeologice asupra artelor în România. Repede ochire asupra producțiunilor artistice din trecut în țerra noastră și asupra instinctului artistic alu poporului român. [In „Columna lui Traian”, Buc. 1874, Nr. 4, pag. 73—83].

Pseodo-Kinighetikos. Epistolă scrisă cu gându să fiă Precuvântarea la cartea Manualul venatorului. București, 1874; XII + 262 p.

Notice sur le trésor de Pétroussa. Copenhague, 1875; pag. 361—372.

Thesaurul de la Petroussa. Stampe destinate a se alătura ca annexe la monografia asupra Thesaurului de la Petroussa. București, 1875; XVII pl.

Relațiuni despre localitățile semnalate prin anticuități în județul Romanași. (An. Soc. Acad. Tom. X, partea I, pag. 173—203).

Istoria arheologiei. Studiu introductiv la această știință. Prelegeri ținute la Facultatea de Litere din București. I. Anticitatea, Renascerea. București, 1877; XV + 763 p.

Anticuitățile județului Romanași. Cuventare rostită în ședința d’in 20 Septembrie 1877 a Societății Academice

Române și acumu însocita cu note, anexe și desemnuri. București, 1878; VII + 184 p. + p. (Extrasu d'in Annalele Societății Academice Române. Tom. X. Sec. II).

Anticuități scythice. Cununșa mare d'in thesaurului de la Nevo-Cerkask cu priviri asupra unor giuvelle scythice d'in museulu Ermitagiului de la St. Petersburgu. București, 1879; 140[—143[p. + XXIII table. (Extras d'in An. Soc. Acad. Rom. Tom. IX Sec. II. Sesiunea anului 1878).

Tezaurul dela Petroasa [un fragment]. [In „Epoca“, Buc.

La coupe de la déese Nona-Anat conservée au Cabinet des Médailles de Paris. Etude sur quelques pièces d'orfèvrerie orientale postérieures à la conquête de l'Asie Centrale par Alexandre le Grand. Paris, 1886; 40 p. + 14 pl. (Extrait dela Gazette archéologique, 1885—86).

Impăratul Traian după monumentele arheologice. [In „Convorbiri literare“, XXI, pag. 745—758.] Buc. 1886.

Răspuns la un comunicat al d-lui Sturdza. [In „Epoca“, 1887, 3 1(5) Oct., pag. 1—2].

Alt comunicat al d-lui Mitiță Sturdza în privința Tezaurului de la Petroasa. [In „Epoca“, Buc. 1887, 10 (22) Oct., pag. 1—2].

Tesaurul de la Petróssa. Paris, 1882; 8 pl. colorate. 1887, 27 Sept. (9 Oct.), pag. 1—2].

Iconografia lui Traian. [In „Convorbiri literare“, XXII, pag. 97—119]. Buc. 1888.

Atheneul Român și clădirile antice cu dom circular. Conferință rostită la XIV Februarie.. cu o alocațiune introductivă de C. Esarcu. București, 1888; 63 p. + 5 pl.

Le Trésor le Petroassa, historique — description. Etude sur l'Orfèvrerie antique.. Avec 372 illustrations, chromolithographies et héliogravures. Tome I—III. Paris, 1889—1900; 3 vol.; XXXIII+514 p.+16 pl. (I) +111 p. (II)+26 p. (III).

Capul de bou, întrebuințat ca ornament simbolic în an-

tiquitate. [In „Arhiva Societății științifice și literare din Iași“, 1891, pag. 385—399].

Viitorul Artelor în România. Conferință ținută la cercul Românilor din Paris, la 17 III, 1851. [In „Convorbiri literare“, XLI (1907), pag. 1041—1058].

Heraldica Națională. Patrupetele androcefale figurate în monumente și origina lor. [In „Convorbiri literare“. XLII (1908), pag. 497—514].

Mincinoasa carte de vânatoare (Pseudo-Kynegetikos). București, 1908 ; 264 p. (Biblioteca românească enciclopedică „Socec“, Nr. 17—18).

Pseudo-chinegheticos (Falsul tratat de vânatoare). București [1909] ; VI + 200 p. (B. p. toți, Nr. 417—418).

Artele în România. Lucrare publică sub îngrijirea d-lui profesor Petre V. Haneș. București [1925] ; 66 p. („Căminul“, bibliotecă literară și științifică“, Nr. 139—140).

Pseudo-Kynegheticos. Cu o introducere și note de Al. Buiușoceanu. Craiova [1933] ; XXXVIII + 207 p. + 21 pl. (Clasicii Români Comentăți).

Acoperământul cu chipul cusut al punerii Mântuitorului în sicriu.. găsit în mănăstirea Bistrița în Valahia. Traducere din limba franceză. [Redacție rusească] ; 36 p. + 3 pl.

V. ISTORIA ROMÂNILOR

Portretele lui Mihaiu Vodă Viteazul. [In „Revista Română“, Buc., 1861 ; o foaie și două portrete intercalate între pag. 176—177 și 369—370].

Notă despre planurile bătăliilor lui Michaiu Viteazul. [In „Revista Română“, Buc., 1861, pag. 651—656].

Note inedite culese în mănăstirea Calușului din județiulu Romanăți la 1861. (An. Soc. Acad. Tom. X, partea II, pag. 298—308).

Étude sur les droits et obligation des monastères roumains dédiés au Saints-Lieux d'Orient. Bucarest, 1863 ; 39 p.

Sciri despre rescola lui Horia, culese de Niçu Bălcescu, din diare franceze contemporane [extrase din : „Journal politique de Bruxelles“, 1785 și „Gazette de France“ 1785] publicate în „Tesauru de monumente istorice“ Tom. III. Bucuresci, 1864 pag. 351—364.

Notice sur la Roumanie, principalement au point de vue de son économie rurale industrielle et commerciale. Avec une carte de la Principauté de Roumanie. Paris, 1868 ; XVI + 201 p. + 1 h.

Notice sur la Roumanie principalement au point de vue de son économie rurale industrielle et commerciale suivie du catalogue spécial des produit exposés dans la section roumaine, l'exposition universelle de Paris, en 1867, et d'une notice sur l'histoire du travail dans ce pays. [In colaborare cu P. S. Aurelianu.] Paris, 1868 ; XXII + 436 p. + 1 h.

Pannonia és Dácia régészeti érdekei. [In] „Archaeologiai Értesítő a Magyar Tudományos Akadémia archaeologiai bizottságának Közlönye“ 1869. 7. szám. [Pest] 1869, p. 129—135.

Bibliographia Daciae. Indice de scrieri attingătoare, directu seu indirectu, de vechii locuitori ai Daciei. București, 1872 ; IX + 58 p. + 4 foi.

Documente inedite ale monastirei Caluui. (An. Soc. Acad. Tom. X, partea II, pag. 310—323).

Tabella synoptica despre asiediamintele antice din județul Romanați. (An. Soc. Acad. Tom. X, partea II, pag. 328—339).

Tabella genealogică a familiei Buzesciloru. (An. Soc. Acad. Tom. X, partea II, pag. 323—324).

Moși și Curcani. Doue conferențe ținute la Atheneul din Bucuresci. Bucuresci, 1878 ; 95 p.

Raport asupra lucrărilor secțiunii istorice. (An. Acad. Seria II, Tom. I, pag. 224—231).

Moți și Curcani. 1784—1877. Edițiunea II-a. București, 1880; 104 p.

Inscripțiunea lui Ștefan cel Mare de la curțile domnești din Hirilău. [In „Revista pentru Istorie, Archeologie și Filologie“, Buc., 1883; 178—180].

Documente privitoare la Istoria Românilor, culese din Arhivele Ministerului Afacerilor Străine din Paris, de A. I. Odobescu. [Supliment I, Vol. I (1518—1780), la colecția Hurmuzaki.] București; XLVIII + 1003 p.

Documente privitoare la Istoria Românilor, culese din Arhivele Ministerului Afacerilor Străine din Paris, de A. I. Odobescu. [Supliment I, Vol. I (1518—1780), la colecția Hurmuzaki.] București, 1886; LXXXI + 863 p. + 1 pl.

Documente privitoare la Istoria Românilor, culese din Arhivele Ministerului Afacerilor Străine din Paris, de A. I. Odobescu. [Supliment I, Vol. III (1709—1812), la colecția Hurmuzaki.] București, 1887; XIII + 596 p.

Un cuvântu asupra operei „Essai comparé sur les institutions les lois et les moeurs de la Roumanie“ de N. Blaramberg. [In „Epoca“, Buc., 1887; 6 (18) Oct., pag. 2].

Moții. Răscoala Românilor Ardeleni 1784—1785 sub căpetenia lui Horia. Curcanii. Luarea Rahovei de către oștile românești la Noemvrie 1877. București, [1909]; 111 p. (B. p. toți. Nr. 473).

Moții. Răscoala Românilor Ardeleni sub Horia în 1784—1785. București, [1921]; 32 p. (Pagini alese din scriitorii români Nr. 35).

Curcanii. [București] [1925]; 32 p. (Pagini alese din scriitorii români Nr. 172).

VI. DESCRIERI DE CALATORII

Câteva ore la Snagov. [In „Revista Română”, Buc. 1862, pag. 351—405].

Câteva ore la Snagov. Sub îngrijirea d-lui Petre V. Haneș. București, [1901]; IV, 106 p. (Biblioteca pentru toți, Nr. 474).

Fragment din călătoria din Paris la Londra (3—11 August, 1852). [In „Convorbiri literare”, XLIX (1915), pag. 1141—1144].

Insemnări din călătoria făcută în 1860—61 în județele Argeș și Vâlcea, cu însărcinarea Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice. Fragment. [In „Convorbiri literare”, XLIX (1915), pag. 1134—1140].

Fragment din călătoria în străinătate în 1870—71. Ravena. [In „Convorbiri literare”, XLIX (1915), pag. 1145—1149].

Fragment din călătoria în Ardeal. Sângiorgiul român. [In „Convorbiri literare”, XLIX (1915), pag. 1150—1158].

Impresiile din călătoria arheologică a lui Alexandru Odobescu în 1860. [In „Convorbiri literare”, LIV (1922), pag. 709—720; LV (1923), pag. 15—29].

Câteva ore la Snagov. Sub îngrijirea d-lui Petre V. Haneș, profesor secundar. București, [1925], IV, 127 p. (Biblioteca pentru toți Nr. 474—474 bis).

Călătoria din Paris la Londra (de la 3 până la 11 August 1852). [In „Convorbiri literare” LXVII (1934); pag. 621—635].

Insemnări despre monumentele istorice din județele Argeș și Vâlcea. [In Convorbiri literar LXVII (1934); pag. 636—681].

VII. LITERATURA

Intoarcerea în țeară pe Dunăre. Septembrie 1855. [In „România literară“, Iassi, 1885; pag. 523—524].

Odă României. [In „România literară“, Iassi, 1855, pag. 247—248].

Mihnea Vodă cel Rău (1508—1510). București, 1857; 38 p.

Scene istorice din cronicile românesci, Mihnea-Vodă cel rău. Dómna Kiajna. Bucuresci, 1860 116 p.

Scene istorice din cronicile românesci. Mihné-Vodă cel Rău. Doamna Chajna. Edițiunea 3-a. Craiova, 1886; 79 p. (Biblioteca literară).

Un lec pentru copilăria noastră. Conferință ținută la Ate-neul din Bucuresci. [In „Familia“, Oradea-Mare, 1893, pag. 301—302, 313—314, 325—326, 337—338, 315, 361—363].

Mihnea-Vodă cel Rău și Doamna Chiajna... Ed. IV-a școlară. Bucuresci, 1894; 122 p. (Autorii români, vechi și contemporani).

Mihnea-Vodă cel Rău și Doamna Chiajna, Scene istorice din cronicile românesci. Ed. V-a școlară. Bucuresci, 1896; 122 p. (Autorii români vechi și contimporani).

Mihnea-Vodă cel Rău și Doamna Chiajna. Scene istorice din cronicile românesci. Ed. EI-a, Buc., 1901; 122 p. (Autorii români, vechi și contimporani).

Schreff, Maximilian: *Bilder aus Rumänien. Uebersetzungen aus A. Odobescu*. Band III, Bukarest, 1904, pag. 51—120.

Mihnea-Vodă cel Rău și Doamna Chiajna. Ed. VII. Bucuresci, 1905; 122 p. (Autorii români, vechi și contimporani).

Mihnea Vodă cel Rău și Doamna Chiajna. Scene Istorice din cronicile românești. București [1909]; 128 p. (Biblioteca pentru toți Nr. 406).

La Princesse Chiajna. Trad. de [Ican Peretz] în „La Patrie” 1908, No. 216—233.

Mihnea-Vodă cel Rău. București ([1918] ; 32 p. (Scriitorii celebri Nr. 5).

Doamna Chiajna. Număr școlar recomandat de programa anlitică, publicat de Petre V. Haneș. București [1919] ; 95 p. („Căminul”, biblioteca literară și științifică Nr. 54).

Mihnea Vodă cel Rău. București [1921] ; 32 p. (Pagini alese din scriitorii români (Nr. 45).

Doamna Chiajna. [București] [1922] ; 48 p. (Pagini alese din scriitorii români Nr. 94—95).

Mihnea Vodă cel Rău și Doamna Chiajna. Scene istorice din cronicile românești. București [1926] ; 127 p. (B. p. toți Nr. 406—406 bis).

Mihnea Vodă cel Reu și Doamna Chiajna. Cu un studiu de E. Lovinescu. București [1929] ; 136 p. (Biblioteca Clasicii Români).

VIII. ACTIVITATEA DRAMATICA

Apa trece, pietrele rămân. Comedie în patru acte, în proză.

Fior-Fiorel. Vitejel dela Muscel. Legendă pusă în scenă.

Decebal sau Căderea Daciei. Dramă în cinci acte și în versuri.

Claca. Comedie țărănească într'un act.

Priveagul (Ion Basarab 1330—1346).

Veneticul (Radu dela Afumați 1524—29).

Rafaila.

Nea Frățilă localizarea comedii L'ami Fritz de chatior.

Radicalele localizare după „La Gramaire de Labiche.

Vintilă Vodă din Slatina.

Doamna Clara.

Decebal sau Cea din urmă zi a Daciei. Dramă în cinci acte în versuri. [Rezumatul pe acte și un fragment în versuri în „Flacăra”, Buc. 1915, pag. 83].

Toate aceste piese sunt menționate în revista „Flacăra” 1913—14).

IX. CLASICISM

Despre satira latină. [În „România literară”, Iassi 1855; pag. 405—407, 421—423; 429—432.

Satira latină. Disertație istorică, critică și literară. [În „Revista Română”, Buc. 1861, pag. 259—272; reproducere din „România literară” anul 1855, No. 35, 36 37].

Despre condițiunile unei bune traducțiuni a autorilor clasici în limba română, Rapportu Academicu. [În „Columna lui Traiană”, Buc. 1874, Nr. 7, pag. 177—181].

Raport asupra traducerilor din autorii greci. (An. Soc. Acad. Tom. VII, pag. 121—133). Buc. 1874.

Raport asupra problemelor de traducțiune de pe autorii elleni. (An. Soc. Acad. Tom. XI, partea I, pag. 259—276). Buc. 1876. ũ

Raporta asupra traducerilor din Plutarch. (An. Soc. Acad. Tom. X, partea I, pag. 54—69). Buc. 1877.

Trei traduceri din Horațiu. [În „Convorbiri literare”, XXXVI, pag. 824—827, publicate de V. Pârvan]. Buc. 1902.

Condițiunile unei bune traduceri. București [1925], 35 p. („Căminul”, bibliotecă literară și științifică, Nr. 149—150).

Traducerile lui Al. Odobescu din clasici (1847—1851). Cu o prefață de Em. C. Grigoraș. București, 1930, 42 p.

X. FOLKLOR

Răsunete ale Pindului în Carpi. Nicóra. Diochiul. Năluca. [În „Album Macedo-Român”, Buc. 1880, pag. 89—98].

Notă asupra cântecului poporanu despre R. Calomfirescu și frații Buzesci. (An. Soc. Acad. Tom. X, partea II, pag. 325—327).

Cântecele poporane ale Europei Răsăritene, mai cu sémă în rapportă cu țerra, istoria și datinele Românilor. [In „Revista Română”, Buc. 1861, pag. 27—60].

Basmul feciorului de împărat cel cu noroc la vênat. Craiova 1885; 64 p. (Bibl. Națională, Nr. 2—3.) (Din ale lui Al. Odobescu).

Basme. București, 1908; 120 p. (Biblioteca pentru toți, Nr. 413i).

Basmul Bisocianului. București [1923]; 31 p. (Pagini alese din scriitorii români, Nr. 136).

Kial havas la vulpo longan voston. El la rumena: Tiberio Morariu. [In] *Literatura Mondo.* Dua jaro, No. 7 (10). Julio, 1923. Budapest, 1923, pag. 123—133.

Cântecele populare. Lucrare publicată sub îngrijirea d. lui profesor Petre V. Haneș. București [1924]; 56 p. („Căminul”, Bibliotecă literară și științifică, Nr. 135—136).

Din vechime. Târgul păcălit. Câteva basme mitologice. București [1924]; 30 p. (Pagini alese din scriitorii români, Nr. 153).

Basme mitologice. [București, 1925]; 29 p. (Pagini alese din scriitorii români, Nr. 186).

XI. CORESPONDENȚA

Scrisoare către C. A. Rosetti. [In „Independința”, 1861 (13 Apr.), pag. 39].

Epistola către A. Papiu-Iliarianu, despre literatii Tierrei Românesci d'in allu XVIII secolu. (An. Soc. Acad. Tom. II, pag. 79—82.) Buc. 1868.

Scrisori din Svițera și din Italia. Adresate Doamnei Sacha

Odobescu în 1870. [In *Convorbiri literare*. LXVII (1934); pag. 682—703].

Două scrisori dela Alexandru Odobescu [căt-re Titu Maiorescu]. [In „*Convorbiri literare*“, XL (1906, pag. 274—278].

Pagini inedite. Odobescu către Barițiu. (Două scrisori). [In „*In Viața literară*“, Buc. 1906, Nr. 21; pag. 4—5].

Câteva scrisori ale lui Odobescu către Bariț [publicate de N. Bănescu]. [In „*Convorbiri literare*“, XLII, 13 (1908), pag. 514—521].

Intre Odobescu și Hasdeu. Scrisori inedite. [Trei scrisori]. [In „*Flacăra*“, Buc. 1915; pag. 53].

Opt scrisori ale lui Al. Odobescu. (Din corespondența lui Gh. Barițiu), publicate de N. Bănescu. [In „*Transilvania*“, Sibiu, 1920, pag. 367—381].

Călătoria în Ardeal în 1894. Scrisori adresate Doamnei Sacha Odobescu. [In „*Convorbiri literare*“. LXVII (1934); pag. 714—725].

Scrisori [adresate lui J. A. Cantacuzino; T. Maiorescu și Doamnei Sacha Odobescu]. [In „*Convorbiri literare*“ LXVII (1934); pag. 726—732].

XII. P R E F E Ț E

Teodorescu G. Dem.: *Incercări critice asupra unor credințe, datine și moravuri ale poporului romanu.* Prefacia de d-lu Alesandru I. Odobescu. București, 1874; X + 134 [—136] p.

Tocilescu Grig. G.: *Monumente epigrafice și sculpturale.* Publicate sub privegherea d-lui A. I. Odobescu. București, 1878; 12 p.

Ispirescu P.: *Din Poveștile unchișului sfătos,* cu o prequvântare de A. I. Odobescu. Partea I. București, 1879; XI + 126 p.

Bălcescu Nicolae: *Istoria Românilor sub Michaiu Vodă Vitezul*, cu o precuvântare și note de A. I. Odobescu. București, 1887; XX + 710 + 1 pl.

De Amicis Edmond: *Cuore*, tradusă de Clelia Bruzzesi cu o precuvântare de A. I. Odobescu. București, 1893; XII + 408 p. + 12 pl.

Bălcescu Nicolae: *Istoria Românilor sub Mihaiu Vodă Vitezul*. Însoțită de o precuvântare și note de Al. I. Odobescu. București, 1894; 3 vol. (Autorii români vechi și contemporani).

De Amicis Edmond; *Cuore*, tradusă românește de Clelia Bruzzesi, cu o precuvântare de A. I. Odobescu. Ed. II București, 1898; VIII + 408 p. + XII pl.

Bălcescu Nicolae: *Istoria Românilor sub Mihaiu Vodă Viteazul*, însoțită de o precuvântare și note de Al. I. Odobescu. Vol. I—II. București, 1898—1900. (Autorii români, vechi și contemporani).

Litzica Constantin: *Herondas I. Studiu literar*, cu o traducere română a Mimilor de Al. I. Odobescu. București, 1901; XII + 119 p.

Ispirescu P.: *Poveștile unchișului sfânt*. Cu o precuvântare de Al. I. Odobescu. București, 1907; 346 p. (Biblioteca Scriitorilor Români).

Russo Al.: *Piatra Corbului*, traducere de V. Alecsandri. *Soveja*, traducere de Al. Odobescu. București, 1901; IX — 86 p.

Ispirescu P.: *Poveștile unchiului sfânt*. Cu o precuvântare de Al. I. Odobescu. Ed. II. București, 1916; 312 p. + tabla.

Ispirescu P.: *Isprăvile și viața lui Mihaiu Viteazul*. Cu o prefață de Al. I. Odobescu. București, [1921]; 48 p. (Pagini alese din scriitorii români, Nr. 24—25).

De Amicis Edmondo: *Cuore*, tradusă în românește de

Clelia Bruzzesi și cu o precuvântare de A. I. Odobescu. Ed. IV-a, București [1922] ; 356 p.

Ispirescu P. : *Poveștile unchiașului sfântos*. Cu o precuvântare de Al. I. Odobescu, Desemne de Pecurariu, Ed. III-a București [1923] ; 313[—317] p.

De Amicis Edmondo : *Cuore*, tradusă în românește de Clelia Bruzzesi, cu o precuvântare de A. I. Odobescu, Ed. V-a. București [1925] ; 280 p. + 12 pl.

De Amicis Edmondo : *Cuore*, tradusă în românește de Clelia Bruzzesi, cu o precuvântare de A. I. Odobescu, București [1930] ; XVIII—723 p. (B. p. toți, Nr. 1206—1213).

Ispirescu P. : *Poveștile unchiașului sfântos*. Cu o precuvântare de Al. I. Odobescu, Desemne de Pecurariu, Ed. IV-a. București [1923] ; 314[—317] p. (Clasicii Români).

Viata Părinților Varlaam și Ioasaf, tradusă din slavonește de Udriște Năsturel, după manuscriptul dela 1649. Ediție începută de Al. I. Odobescu. [Necomplet.] 40 pag.

Bălcescu Nicolae : *Istoria Românilor sub Michaiu Vodă Vitezul*, cu o precuvântare și note de A. I. Odobescu, București, 1878 ; XX + 678 p. + 1 pl.

Lambrior, D. Aug. Laurian : *Carte de cetire de învățătorii asociați*. Ed. XXII a revăzută și refăcută de d-nii A. I. Odobescu și I. Slavici, Partea I pentru clasa a doua primară. București, 1890 ; XI + 290 p.

XIII. COLABORARI

Odobescu Al. și V. G. Borgovan : *Noul abecedar pentru scris și cetit. Partea I—II*. București, 1893 ; 76 p. (I), 64 p. (II).

Odobescu Al. și V. Borgovan : *Gramatică pentru clasa III primară*. București, 1895 ; 118 p.

Odobescu Al. și V. G. Borgovan : *Noul Abecedar, Partea I. Edițiunea X*. București 1896 ; 76 p.

Odobescu Al. și V. G. Borgovan : *Cartea de citire pentru clasa II primară*. București, 1897 ; 282 + VI p.

Odobescu Al. și V. Gr. Borgovan : *Povățuitor la tratarea practică în școală a cărții de citire pentru clasa II primară*. București, 1897 ; 51 p.

Odobescu Al. și V. Gr. Borgovan : *Carte de citire pentru clasa II primară, Edițiunea II*. București, 1898 ; 292 + VI p.

Odobescu Al. și V. Gr. Borgovan : *Cartea de citire pentru divizia a II-a a școlii primare rurale anul I și II, Ediția II*. București, 1898 ; 267 + V p.

Odobescu Al. și V. Gr. Borgovan : *Carte de citire pentru divizia a II-a a școlii primare rurale anul I și II, Ed. II*. București, 1898 ; 262 + VII p.

Odobescu Al. și V. G. Borgovan : *Exerciții de gramatică și compuneri pentru clasa a III-a primară urbană.. Ed. II*. București, 1898 ; 123 p.

Odobescu Al. și V. Gr. Borgovan : *Noul Abecedar, Partea I. Seria nouă. Edițiunea XVI*. București, 1899 ; 74 p.

Odobescu Al. și V. Gr. Borgovan : *Exerciții de gramatică și compuneri pentru clasa III-a primară urbană. Edițiunea V-a*. București, 1899 ; 124 p.

Odobescu Al. și G. I. Ionescu-Gion : *Carte de citire pentru divizia II-a rurală, anul I și II, Ed. III-a*, București, 1902 ; 271 + VI p.

Odobescu Al. și G. I. Ionescu-Gion : *Carte de citire pentru divizia II-a rurală, anul I și II, Ed. III-a*, București, 1904 ; 259 + VI p.

Odobescu Al. și G. I. Ionescu-Gion : *Carte de citire pentru divizia II rurală (cl. II și III). Ed. IV-a*, București, 1906 ; 242 IV p.

Odobescu Al. și Gr. I. Ionescu Gion: *Carte de cetire pentru clasa II-a urbană*. Ed. VI, București, 1906; 237 p.

Odobescu Al. și V. Gr. Borgovan: *Carte de cetire pentru divizia II-a rurală, anul I și II. Ediția VII-a*. București, 1907; 266 p. (Ministerul Instrucțiunii și al Cultelor).

Odobescu Al. și Gr. I. Ionescu Gion: *Carte de cetire pentru divizia II-a urbană*. Ed. VII, București, 1907; 237 p.

Odobescu Al. și Gr. I. Ionescu Gion: *Carte de cetire pentru divizia II-a rurală (clasa II-a și III-a)*, „editată de Administrația Școalelor și Bisericilor Române din Turcia. Intocmită după noua programă pentru Școalele Române din Turcia, de G. C. Ionescu. București, 1910; 268 p.

Odobescu Al. și V. Gr. Borgovan: *Carte de cetire pentru clasa II-a primară urbană. Ediția VI-a*. [București, 1922]; 246 p.

XIV. V A R I A

Raport asupra premiului Cuza, la 1871. (An. Soc. Acad. Tom. IV, pag. VI, pag. 42—53).

Raport pentru regulamentarea premiilor din fondul Nașturel. (An. Soc. Acad. Tom. IX, pag. 21—25).

5. Bibliografia scrierilor despre Al. Odobescu.

Nu sunt amintite aci decât studiile mai importante sau acele mai ușor accesibile astăzi cercetărilor:

ANTONESCU TEOHARI. — *Activitatea științifică a lui Odobescu*. [În „Convorbiri literare” XLI (1907) pag. 339].

BUSUIOCEANU ALEX. — *Personalitatea și opera lui Al. Odobescu*. [Prefața la „Pseudo-kinoghetekos” Ed. Clasicii Români Comentati. Craiova (1933)].

BUSUIOCEANU ALEX. — *Odobescu arheolog și critic de artă*. [În „Convorbiri literare”. LXVII (1934) pag. 733].

- CHENDI ILARIE. — *Portrete literare*. Buc. f. a pag. 66.
- COSTESCU G. N. — *Biografia lui A. Odobescu*.]In „*In-vățăământul primar III* (1897) pag. 358.
- DAMIANOVICI C. *Nuvela Istorică în literatura română*. [In „*Viața nouă*“ IV (1908—1909) pag. 207].
- DAMIANOVICI C. — *Prefața la „Istoria arheologiei“* Buc. 1916.
- EMINESCU M. *Despre Pseudo-Kynegeticos de Odobescu*. [In „*Opere complete*“ ed. Al. Cuza. Iași 1914, pag. 376].
- GEROTA C. — *Odobescu folklorist*. [In „*Convorbiri literare*“ LXVII (1934) pag. 747].
- HANEȘ P. V. — *Studii de Literatură Română*, ed. II-a
- HANEȘ P. V. — *Studii și Cercetări*
- HANEȘ P. V. — *Studii Literare*
- Haneș P. V. — *Istoria Literaturii Românești* ed. III-a, pag. 221.
- HANEȘ V. V. — *Alexandru Odobescu și activitatea lui literară*. [In „*Revista idealistă VII* (1909). Partea I pag. 47.
- IBRAILEANU G. — *Spiritul critic*. Iași, 1909 ; pag. 207.
- IODAN AL. — *Alexandru Odobescu portretist*. [In „*Mișcarea*“ Buc. 1934, Nr. 1113 din 2 Noembrie 1934].
- IORGA N. — *Al. Odobescu*. [In „*Semănătorul*“ III (1904) pag. 146, reproduș în „*Oameni cari au fost*“ ed. I Văleni de munte, 1911 pag. 51 ; idem, ed. II Buc. 1934 pag. 49.
- IORGA N. — *Istoria literaturii române în sec. al XIX-lea* vol. III Văleni de Munte 1909 : pag. 301.
- IORGA N. — *Istoria literaturii românești contemporane*. Vol. I. Buc. 1934 ; pag. 208.
- IROAIE PETRU : *La centenarul Al. Odobescu (1834—1934)* Al. Odobescu, copil, elev, studnt. Debutul său literar. Suceava, 1934 ; 48 pag.
- LITZIKA C. — *Traducerile lui Odobescu*. [In „*Convorbiri literare*“ XLI (1907) pag. 1123.

LOVINESCU E. — *Critice*. Vol. VII, pag. 63.

MEHEDINȚI S. — *In amintirea lui Odobescu*. [In „Convorbiri literare“ XLI (1907) ; pag. 1060.

RADULESCU-POGONEANU I. A. — *Studii*. Buc. 1910 ; pag. 86.

ȘERBAN AL. — *Teatrul lui Odobescu*. [In „Flacăra“ 1913—14.

TOCILESCU GR. *Cuvântare rostită la înmormântarea lui Al. Odobescu în numele Academiei Române la 11 Noembrie 1895*. Buc. 1896.

TZIGARA SAMURCAȘ AL. *Odobescu arheolog*. [In „Arta în România“, Buc. 1909 pag. 235. (reprodus d'n Convorbiri literare XLI (1907) pag. 1075)].

TZIGARA-SAMURCAȘ AL. — *Alexandru Odobescu*. [In „Convorbiri literare XLIX (1915) pag. 1101].

TZIGARA-SAMURCAȘ AL. — *Alex. Odobescu [idem XVII (1913) pag. 594*.

TZIGARA-SAMURCAȘ AL. — *Ineditele lui Odobescu*, [idem, idem pag. 617].

TZIGARA-SAMURCAȘ AL. — *Tezaurul dela Petroasa*. [idem, idem pag. 764].

TZIGARA-SAMURCAȘ AL. — *Alexandru Odobescu*. Buc. 1935 ; 32 pag.

URECHE V. A. — *Raport asupra „Istoriei Arhiologiei“ de A. I. Odobescu*. [In An. Ac. Rom. Seria I vol. X pag. 109].

URECHE V. A. — *Al. Odobescu*. Raport academic. [In „Familia“ XXV (1889) pag. 445].

EDITURA // TIPOGRAFIILE
ROMÂNE UNITE S. A.
BUCUREȘTI // RAHOVEI, 42
TELEFON: 377.38

DE ACELAȘ AUTOR

CONSTANTIN BERARIU — Schiță biografică — Cernăuți, 1930

MACEDONIA IN POEZIA BULGARA. — București, 1930.

IACOB NEGRUZZI — București, 1932.

IONAHTAN SWIFT — Viața și opera — București, 1935.

Ediții comentate

VASILE ALEXANDRI — Teatru. Comediile — Craiova 1933

ALEXANDRU ODOBESCU — Moșii, — București, 1936.

Sub presă

Raporturi culturale româno sud-slave. Urme de voevozi români până la sfârșitul sec. XVI, în folklorul balcanic.

Teză de doctorat.

ALEXANDRU ODOBESCU: Câteva ore la Snagov. — Ediție comentată.